

Jaap de Vries leerde ik kennen in 1998 als begeleider van jongeren met een grote afstand tot de arbeidsmarkt. Zelf werkte ik bij Reclassering Nederland als sociaal psychiatrisch werker in de Regio Den Haag. Wij raakten in gesprek naar aanleiding van een paar gezamenlijke cliënten. Jaap de Vries had contacten met Staatsbosbeheer en met name over de mogelijkheden voor zijn/ onze doelgroep bij de Wierickerschans een verwaarloosd fort uit een ver verleden. Dit fort had de mogelijkheid om jongeren uit zijn doelgroep werkervaring op te doen. Uit eigen middelen bekostigde hij een oude VW bus. Hiermee zorgde hij voor vervoer van station Gouda naar de werkervaringplek. Sommigen werden door de politie Boskoop afgeleverd. Bijzonder was dat het bezorgen van die ene cliënt er toe leidde dat het aantal auto-inbraken in Boskoop met 40% afnam.

Vanuit de reclassering werden uren vrijgemaakt om dit project te ondersteunen. Zo deden we aan werkervaring, teambuilding, groepsgesprekken, tekenen en schilderen, sociaalvaardigheidstraining en randori (een stoeivorm). Meerdere cliënten hadden geen ervaring met bovenstaande activiteiten. Zij hadden bijvoorbeeld wel geleerd van zich af te bijten en of te slaan. Gevolgen van hun gedrag werd onderdeel van de training. Bij de stoeivorming werd gebruik gemaakt van judotechnieken . Velen waren nooit eerder op deze manier dichtbij een ander geweest. Het delen van die ervaring zorgde voor nieuwe inzichten.

Reclassering Nederland de periode ook zogenaamde vroeghulp bij inverzekeringstellingen op het politiebureau naar aanleiding van onderzoek naar strafbare feiten. Wanneer de strafbare feiten niet te zwaar waren en er een grote afstand was naar de arbeidsmarkt (bijvoorbeeld jarenlang geen betaalde arbeid verricht) dan werd er in overleg met het Arbeidsbureau en Justitie een begeleidingsplan opgezet. Het Openbaar Ministerie gaf dan toestemming om een jaar te bewijzen dat cliënten vorderingen maakten op sociaal-maatschappelijk gebied. Bij voldoende ontwikkeling werden met die vorderingen rekening gehouden bij het te voeren strafproces. Het Arbeidsbureau verzorgde een financiële ondersteuning in het kader van de zogenaamde regeling vier

Het project werd een succes en omarmt door de Provincie Zuid-Holland, de voormalige Gemeente Bodegraven en de voormalige Hoogeburch te Zwammerdam, nu IPSE De Bruggen. Laatstgenoemde konden er ook een aantal cliënten een dagdeel aan het werk zetten. De toenmalige burgemeester van Bodegraven André Borgdorff, Gedeputeerden Mw. Lenie Dwarshuis-van de Beek. En de Commissaris van de Koningin Mw. Leemhuis kwamen op bezoek. Hierdoor werden ook anderen attent gemaakt op de mooie locatie Wierickerschans. Helaas voor ons project ook doorprojectontwikkelaars, die er brood in zagen om anders te ontwikkelen.

Jaap de Vries ging echter op zoek naar andere activiteiten voor zijn doelgroep –kansloze jongeren. Zo zette hij buitenactiviteiten op met belevingsaspecten in combinatie met gedragsmatige aanpak. Om zijn plannen te financieren richtte hij zich mede op het organiseren van bedrijfsuitjes en samenwerkingstrainingen.

Jaap de Vries heeft in de periode 1998-2018 laten zien een ervaren gedragstrainer en analyticus, die zich steeds door ontwikkelde als mens en als hulpverlener te zijn. De jaren dat ik met hem samenwerkte staan in mijn geheugen gegrift , evenals het geloof in zijn aanpak.

Leo Jongerius

Oud sociaalpsychiatrisch werker

Reclassering Nederland